КОРЕКЦІЯ:

1. Консультація невропатолога та лікування дитини при потребі.

2. Розвиток фізіологічного та мовленнєвого дихання.

3. Проведення логопедичного масажу.

4.Розвиток загальної, дрібної та артикуляційної моторики.

5. Формування просторової координації.

6. Корекція просодичної сторони мовлення (темпу, ритму, голосу, інтонації).

7. Розвиток фонематичного сприймання.

8.Виховання правильної вимови звуків.

ШАНОВНІ БАТЬКИ!

Корекція дизартрії довготривала і потребує систематичних занять й чіткого виконання інструкцій та порад спеціалістів!

Ваш логопед:

ПОРУШЕННЯ ЗВУКОВИМОВИ

ДИЗАРТРІЯ

БІБЛІОТЕЧКА ЛОГОПЕДА

Дизартрія — порушення вимовної сторони мовлення, яке виникає внаслідок органічного ураження центральної нервової системи.

Це важкий розлад усієї мовленнєвої діяльності - порушується крім звуковимови й просодична сторона мовлення: голос, інтонація, темп, ритм. Це неврологічний діагноз. Невролог призначає медикаментозне лікування, а логопед займається корекцією мовленнєвих порушень.

ПРИЧИНИ ДИЗАРТРІЇ:

Під час вагітності матері *для дитини становлять небезпеку:*

- гострі та хронічні інфекції;
- інтоксикації;
- токсикоз;
- резус-конфлікт крові матері з плодом;
- гіпоксія (кисневе голодування).

Під час пологів:

- асфіксія;
- пологова травма;
- крововиливи при стрімких або затяжних пологах.

У ранньому віці дитини:

- інфекційні хвороби нервової системи (менінгіти, менінго-енцефаліти) тощо.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Дітям із дизартрією властиві деякі особливості. Ці діти

- *нечітко розмовляють та погано їдять* (не люблять м'ясо, хлібні скоринки, моркву, тверде яблуко, тому що їм важко жувати — трохи пожувавши дитина або тримає їжу за щокою, або починає «давитися» нею);
- *не можуть самостійно полокати рот*, тому що у них слабо розвинуті м'язи щік, язика (або ковтають воду, або виливають її);
- *мають порушення у дрібній моториці рук* (не можуть застібати ґудзики, важко шнурувати черевики; неправильно тримають олівець та часто не вміють користуватися ножицями і т.п.);
- *мають порушення в загальній моториці* (притаманні труднощі при виконанні фізичних вправ, утриманні рівноваги, стрибках на одній нозі, крокуванні тощо);
- *мають посилене слиновиділення* (салівацію).
- *мають порушення просодичної сторони мовлення (голос глухий, затухаючий або занадто дзвінкий, скандований) і т.д.*

Діти з легкою формою дизартрії можуть навчатися в загальноосвітніх навчальних закладах, але обов'язково повинні відвідувати корекційні логопедичні заняття в поліклініці або на логопедичному пункті.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОРУШЕНЬ ЗВУКОВИМОВИ:

- недостатньо чітка артикуляційна моторика, особливо складних за артикуляцією звуків: [ж, ш, р, ц, ч]. Дзвінкі звуки вимовляються з недостатньою участю голосу. М'які звуки для них важкі щодо вимови, так як вимагають до основної артикуляції додаткового підйому середньої частини язика до твердого піднебіння.
- мовлення сповільнене, характерна змазаність при вимові звуків;
- труднощі у виконанні звукового аналізу слів;
- важкою для дітей є вимова збігу приголосних: в цьому випадку випадають один і більше приголосних звука ("тавок" замість "ставок") внаслідок моторної важкості переключення від одного складу до іншого, зустрічаються випадки уподібнення слів (наприклад: ножиці - "носі сі", посуд - "порюсь";
- труднощі у відборі малюнків, назви яких починаються на заданий звук, придумуванні слів із заданим звуком, аналізі звукової структури слова.